

sig om kerneaktiviteten, giver plads til det sociale liv og mulighed for, at den erfaring og ekspertise, der opbygges, kan bruges f.eks. til fremme af dansk byggeeksport. Samtidig ryddes vildskud af vejen, og det sikres, at aktiviteterne f.eks. ikke påfører private virksomheder ubillig konkurrence. Det er således også en god vejledning for beboerne og ikke mindst for deres valgte repræsentanter i deres arbejde.

Det eneste punkt, hvor der måske skydes gråspurve med kanoner, er under tilladt accessorisk virksomhed, hvor selv den ubetydeligste aktivitet skal godkendes af kommunen, hvis f.eks. naboejendommens børn skal inviteres med. Her bør vi se på, om ikke bagatellerne kan undtages, så der ikke lægges en bremse på det, vi i øvrigt også ønsker at fremme, f.eks. gennem Byudvalgets initiativer i forhold til de socialt hårdt ramte boligkvarterer. Men det kan vi jo undersøge under udvalgsarbejdet.

Med lovforslaget bliver det også fremover muligt for flere boligforeninger at danne administrationsfællesskaber. Det kan egentlig undre, at de eksisterende fælles administrationer ikke har været anset for at være almennyttige forretningsførerselskaber. De er jo dannet med henblik på at opnå stordriftsfordele, uden at den enkelte boligforenings suverænitet opgives. Det kommer altså i høj grad lejerne til gode, og det er godt, at denne mulighed nu reguleres i loven, så der ikke er nogen, der kan være i tvivl om, at den slags samarbejde er omfattet af det samme tilsyn som de enkelte boligforeninger.

I Socialdemokratiet er vi også tilfredse med, at det understreges, at private administratorer, der administrerer for boligforeninger, også er underlagt tilsynet, for så vidt angår den del af administrators aktivitet, der vedrører boligforeningerne.

De tekniske ændringer vedrørende udstedelse af pantebreve har jeg ingen bemærkninger til, og det samme gælder fortsættelsen af rammen på 3.000 private andelsboliger i 1995.

Vi medvirker altså gerne til, at lovforslag nr. L 51 kan vedtages hurtigt.

Desværre efterlader det andet forslag, vi har til behandling – nr. B 18 – fra VKZ-blokken, det indtryk, at det bliver vanskeligt at få de partier til at indgå i en seriøs behandling af L 51 i Boligudvalget. Jeg håber, at den debat, vi nu skal have, kan fjerne det indtryk.

Forslaget er så gennemsyret af mistillid til de mange danskere, der bruger kræfter på at sikre gode boliggrammer for næsten en halv million

danske familier. Nogle enkeltstående brodnere kan ikke bære den generelle mistillid, der her gives udtryk for.

Jeg skal i øvrigt henvise til de meget grundige bemærkninger, som boligministeren gav til forslaget, og også understrege, at jeg synes, man fornemmer, at forslagsstillerne er lidt ude af trit med, hvad der egentlig sker i virkeligheden.

Jeg vil gerne afslutningsvis give udtryk for, hvad der er Socialdemokratiets udgangspunkt. Det store beboerdemokratiske og boligsociale arbejde, der udføres på frivillig basis i den almennyttige boligsektor, er anerkendelsesværdigt og bør vises respekt. Der skal være åbenhed og gennemsigtighed i beslutninger og økonomiske forhold lige fra den enkelte afdeling til forretningsførelsen. Kommunerne skal naturligvis føre et effektivt tilsyn. Og endelig ønsker vi fra Socialdemokratiets side, at der i den kommende tid gennemføres en debat om, hvordan vi yderligere kan demokratisere den almennyttige boligsektor – ikke mindst med henblik på at sikre beboernes fulde bestemmelsesret.

Bodil Thrane (V):

At Socialdemokratiet har stor kærlighed til den almennyttige boligsektor som institution mere end til lejerne, vidner fru Sonja Mikkelsens ordførertaler meget om, for det at bruge så flotte ord som respekt for sektoren efter denne sommer som legalisering af ikke at stramme mere op, end lovforslag L 51 vidner om, kan man næsten smile ad, når fru Sonja Mikkelsen samtidig nævner, at der mangler seriøsitet i beslutningsforslaget fra V, K og Z.

Når jeg læser L 51, har jeg mildt sagt meget svært ved at se, at regeringen har lært ret meget af de mange skandaler, der har været i den almennyttige boligsektor. De massive rystelser, der gik langt ind i den socialdemokratiske familie med skandalerne omkring eksempelvis Lejinco, fik den daværende boligminister og statsministeren til før valget højt og tydeligt at fastslå, at der nu skulle gøres noget ved sagen, der skulle ryddes op, og der skulle ikke fremover være nogen som helst muligheder for mærkelige og mistænkelige transaktioner i den almennyttige boligsektor for lejernes penge.

Og hvad står vi så med her? På trods af boligministerens pæne ord og pæne hensigter om afbalancering og begrænsning af konkurrenceforvridninger, står vi altså med et lovforslag, der ikke er ret meget kød på. Der er strammet utrolig lidt op og præciseret nogle få ting, og for så